

nødvendigvis at gennemføre dem samtidig. Jeg tror godt, den ene gode idé kan komme før den næste gode idé, men begge dele er en god idé.

Kl. 10:20

Formanden:

Tak til fru Charlotte Dyremose. Næste ordfører er fru Marianne Jelved.

Kl. 10:20

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Tak. I virkeligheden kan skolelederen jo allerede i dag tildele en elev specialundervisning i skolen, når man vurderer, at det kan være af midlertidig karakter. Det gælder også for specialundervisning i et enkelt fag. Derfor står jeg lidt undrende over for forslaget, for der er jo ikke noget i vejen for, at man iværksætter en specialundervisning, mens man venter på PPR-redegørelsen. Derfor har jeg lidt en fornemmelse af, at det her forslag godt kan kaldes afbureaukratisering, det vil jeg da også gerne bidrage til, men det ligner også lidt, at man letter presset på PPR.

Jeg synes, det er betænkeligt at indføre den her mulighed, for det skal så gælde for de skoleelever, som har brug for specialundervisning i længere tid, altså i et mere varigt omfang. Hvis man tager et fag som dansk, som fru Charlotte Dyremose selv brugte som eksempel i sin ordførertale og i svarene på spørgsmålene, må man sige, at der kan være rigtig, rigtig mange forskellige grunde til, at et barn har svært ved at stave eller svært ved at læse i et fag som dansk. Vi ved, at dansklærere ikke nødvendigvis er uddannet med specialpædagogiske kompetencer, og derfor har dansklæreren og i øvrigt også specialundervisningslæreren jo mere end nogen anden brug for, at der er en faglig ekspertise, der kan gå ind og supervisere og diagnosticere og stille forslag og blive ved med det. For det er jo ikke altid, at den første fornemmelse, man har, for, hvad der skal til, er den rigtige, men at man skal igennem mange forskellige undersøgelser og vurderinger, også i andre regi end i Pædagogisk-Psykologisk Rådgivning, det kan være hos speciallæger, for at finde ud af, om der er høreproblemer eller synsproblemer, eller hvad der kan være i vejen.

Så jeg synes, det er ærgerligt, og at det er et betænkeligt forslag. Det er på sin vis også unødvendigt, fordi man allerede i dag med lidt fingersnilde kunne bruge de regelsæt, som allerede eksisterer, og som jeg nævnte i min indledning.

Der står også i forslagets bemærkninger, at man jo vurderer udviklingen hos eleverne en

gang om året, når de får specialundervisning. I den her situation, hvor en elev er blevet tildelt specialundervisning, uden at PPR, Pædagogisk-Psykologisk Rådgivning, har været inde over og vurderet, skal der heller ikke foregå en evaluering af Pædagogisk-Psykologisk Rådgivning den ene gang om året. Det synes jeg gør det endnu mere betænkeligt. Der kunne man godt have lavet et kompromis og have ladet den faglige kompetence komme ind over og prøve at være med til at evaluere effekten af den undervisning, der er foregået, for det har formentlig ikke rettet sig på det ene år, for så skal man ikke fortsætte, så er det jo af mere midlertidig karakter.

Endelig undrer det mig, at lærerens vurdering ikke også skal høres, men jeg går ud fra som en selvfølge, at det ligger implicit i, at når skolelederen forholder sig til det, er det selvfølgelig, fordi skolelederen har talt med sin lærer først. Det vil jeg i hvert fald opfordre til.

Til allersidst skal jeg bare gøre opmærksom på, at vi jo har en diskussion løbende over land og rige om begrebet den rummelige folkeskole, den rummelige skole, og der er jo en vis utryghed relativt set fra mange steder, fra lærerside – må jeg have fornemmelsen af – over for, hvordan dette begreb bliver brugt, og hvad det bliver brugt til. Der tror jeg også, at det psykologisk set er et ret uheldigt signal, der kommer med det her lovforslag nu, for det, man er bange for, det, man af og til oplever, ikke mindst efter at amterne er nedlagt og en del af opgaverne i amterne nu er lagt over til kommunerne, også hvad angår specialundervisning, er jo, at man under begrebet den rummelige skole kan få opgaver ind i klassen, som i virkeligheden skulle have større specialpædagogisk bistand, end de får, de får altså mindre nu, end de fik, dengang de var inde under amtet. Det gælder i hvert fald i en række tilfælde, som jeg konkret har kendskab til.

Så frygten for, at man som lærer bliver udsat for opgaver, som er relativt for store i forhold til de ressourcer og de vilkår, man arbejder under, vil blive bekræftet af det her forslag. Jeg er overbevist om, at det overhovedet ikke er ministerens eller flertallets hensigt, det er ikke det, jeg siger, jeg siger bare, hvordan det psykologisk vil blive oplevet, og der kræver det altså lidt af ministeren, hvis det her skal gennemføres, at overbevise skolerne om, at det ikke er det, der er tilfældet.

Jeg synes, det er et ærgerligt forslag og ville ønske, at det ikke var blevet fremsat.